

نگاهی به الگوی مقاومت مدبرانه از جنگ ۸ ساله تا جنگ اخیر

خرمشهر، نسخه پیروزی

سرمقاله

سوم خرداد، فقط یک مناسبت در تقویم نیست، یک نقطه عطف تاریخی است که نشان داد در معادلات سخت و پیچیده ی جنگ، آنچه سرنوشت ملت ها را تعیین می کند، نه برتری تسلیحاتی، بلکه «ایستادگی مدبرانه» و «مقاومت آگاهانه» است. خرمشهر، در سوم خرداد سال ۱۳۶۱، صرفاً از اشغال آزاد نشد، بلکه یک حقیقت بزرگ تاریخی در آن روز تثبیت شد: مقاومت جواب می دهد. قائد شهید امت، در سال ۱۳۹۸ جمله ای را بیان کردند که عصاره تجربه چند دهه مقاومت ملت ایران بود. ایشان فرمودند: «تجربه ی ما در جمهوری اسلامی نشان می دهد که مقاومت در مقابل دشمن جواب می دهد؛ هر جا ما مقاومت کردیم جواب گرفتیم؛ در دفاع مقدس، در بخش های گوناگون، در تحریکات امنیتی که علیه ما می کردند» این جمله حاصل ده ها سال تجربه میدانی، نبرد، تحریم، تهدید و ایستادگی ملت ایران بود. سختی که ریشه در گذشته داشت و همزمان، افق آینده را نیز ترسیم می کرد. وقتی به این فرمایش نگاه می کنیم، درمی یابیم که این تحلیل، برخاسته از تجربه های عینی دفاع مقدس هشت ساله و همچنین نگاهی تجربه آمیز به آینده و تحولات پیش رو بود، تحولاتی که در جنگ ۴۰ روزه اخیر نمود پیدا کرد. رهبر شهید انقلاب، مقاومت را نه یک مفهوم انتزاعی، بلکه یک فرمول آزموده شده می دانستند، فرمولی که ملت ایران بارها آن را در میدان امتحان کرده و نتیجه گرفته بود. اگر بخواهیم این فرمایش را تجزیه و تحلیل کنیم، به یک گزاره ی قطعی و اثبات شده می رسیم: مقاومت و ایستادگی مدبرانه، جواب می دهد. دلیل این مسئله نیز روشن است: تجربه های تاریخی. عینی ترین و بارزترین مصداق این گزاره را می توان در آزادسازی خرمشهر مشاهده کرد. شهری که در آغاز جنگ تحمیلی، پس از مقاومت جانانه مردم و رزمندگان، به اشغال ارتش بعث عراق درآمد و ۵۷۸ روز در اشغال باقی ماند. در آن روزها، بسیاری تصور می کردند که بازپس گیری خرمشهر تقریباً غیرممکن است. ارتش بعث با حمایت گسترده قدرت های جهانی، خطوط دفاعی سنگینی ایجاد کرده بود. تاپیش از سوم خرداد ۱۳۶۱، کمتر کسی باور داشت روزی فرا برسد که خرمشهر دوباره به آغوش ایران بازگردد. اما در همان روزهایی که فضای عمومی مملو از تردید بود، مردانی بودند که به وعده الهی و توان ملت ایران ایمان داشتند. یکی از برجسته ترین این چهره ها، شهید حسن باقری بود. فرمانده ای جوان، اما دارای نگاهی عمیق و راهبردی به جنگ. حسن باقری با تمام وجود باور داشت که می توان بادشمن جنگید، می توان شهرهای اشغال شده را بازپس گرفت و می توان ارتش متجاوز را شکست داد. او جنگ را صرفاً در تجهیزات و امکانات خلاصه نمی کرد، بلکه عنصر ایمان، ابتکار، شناخت میدان و مقاومت را تعیین کننده می دانست. آزادسازی خرمشهر، حاصل همین نگاه بود، نگاه مبتنی بر مقاومت مدبرانه. عملیات بیت المقدس، شاهکاری از طراحی عملیاتی، هماهنگی، شجاعت و توکل بود. حسن باقری و دیگر فرماندهان با وجود کمبود امکانات، توانستند معادلات جنگ را تغییر دهند و آنچه خرمشهر را آزاد کرد، اتکا به خدا، ایمان به پیروزی، شناخت دقیق دشمن و ایستادگی هوشمندانه بود. خرمشهر، نماد یک حقیقت شد، اینکه اگر ملتی تصمیم بگیرد بایستد، حتی پیچیده ترین محاسبات دشمن نیز فرو می ریزد. به همین دلیل بود که امام خمینی (ره) پس از آزادسازی خرمشهر فرمودند: «خرمشهر را خدا آزاد کرد». این جمله، بیانگر همان حقیقتی بود که بعدها رهبر شهید انقلاب نیز بر آن تاکید کردند؛ مقاومت، وقتی با تدبیر، ایمان و اتکا به ظرفیت ملت همراه شود، نتیجه می دهد. امروز، پس از گذشت ۴۴ سال از آن حماسه بزرگ، ملت ایران روزهایی را پشت سر گذاشت که بار دیگر این حقیقت را ملموس کرد. جنگ جاری نشان داد که منطق مقاومت، نه تنها متعلق به دهه شصت نیست، بلکه همچنان یک حقیقت زنده و کارآمد است. در این نبرد، ایران در جنگی تمام عیار، در برابر دشمن آمریکایی- صهیونی قرار گرفت که می خواستند مدت کوتاهی، با براندازی جمهوری اسلامی به تجزیه ایران برسند. با این حال، آنچه در میدان دیده شد، تکرار همان تجربه تاریخی بود: ایستادگی مدبرانه، معادلات دشمن را بر هم زد. ملت ایران در این نبرد، نه تنها توانست ۴۰ روز در برابر شدیدترین حملات مقاومت کند، بلکه ضرباتی سهمگین به منافع و محاسبات آمریکای و اسرائیل وارد شد. ضرباتی که بسیاری از تحلیلگران، آن را بی سابقه ترین سطح آسیب پذیری آمریکا پس از جنگ جهانی دوم توصیف می کنند. اگر بخواهیم میان آزادسازی خرمشهر و جنگ ۴۰ روزه اخیر یک مشابهت اساسی پیدا کنیم، باید به همان فصل مشترک برسیم که رهبر شهید انقلاب بر آن تاکید داشتند: مقاومت جواب می دهد. در خرمشهر، دشمن تصور می کرد اشغال دائمی ممکن است، اما مقاومت، معادله را تغییر داد. در جنگ ۴۰ روزه نیز دشمن تصور می کرد می تواند ایران را تجزیه کند، اما باز هم ایستادگی، نتیجه را تغییر داد. به همین دلیل، سوم خرداد، یادآور یک پیروزی صرفاً نظامی نیست، بلکه یادآور یک منطق تاریخی است. منطقی که می گوید ملت هایی که تسلیم اراده دشمن نمی شوند، در نهایت می توانند مسیر تاریخ را تغییر دهند. خرمشهر، سند زنده حقیقتی است که رهبر شهید انقلاب، آن را در قالب یک جمله خلاصه کردند: «هر جا مقاومت کردیم، جواب گرفتیم.»

سخنی با **رهبر**

بی شک به احوالات ما آگاه هستید و دعا بابتان از سر محبت همراه و نیروبخش ماست، اما شرح کوتاهی می نویسم و امیدوارم که فرشتگان در خانه بهشت این نامه را به رسمیت شناخته و به دست شما برسانند. آقا جان! ما خوبیم، شکر

خدای قادر مهربان که حرم ایران را در آغوش کشیده است. دلمان تنگ است و کمی بی قراریم، اما این نمای نزدیک به قله، دلگرم مان می کند. در نزدیکی قله، نسیم عاقبت به خیری می وزد و عطر ظهور.

آخرین صحبت یک **هموطن ایرانی** خطاب به رهبر شهید انقلاب اسلامی

تسلیم؛ نتیجه ماجراجویی ترامپ

رسانه های آمریکایی، در اشاره به تعویق های مکرر تهدیدهای ترامپ علیه ایران، از واژه «تسلیم» و عقب نشینی استفاده می کنند. در همین راستا، مجله آتلانتیک در مقاله ای نوشته است: «سیاست دونالد ترامپ در قبال جنگ با ایران به «تسلیم» و عقب نشینی ختم شده است. تهران، بدون پذیرش محدودیت در غنی سازی، خواستار غرامت جنگی، رفع تحریم ها و تثبیت کنترل خود بر تنگه هرمز شده و خود را در موضع برتر می بیند. ادامه این روند می تواند موجب افزایش نفوذ منطقه ای ایران، فروپاشی تحریم ها، نزدیک شدن کشورهای عربی به تهران، انزوای بیشتر اسرائیل و کاهش نفوذ آمریکا در خلیج فارس شود.» در ماجراجویی شکست خورده ترامپ علیه ایران، آنچه بیش از هر چیز جلب توجه می کند، شکاف میان اهداف اعلامی واشنگتن و نتایج میدانی جنگ است. آمریکا و متحدانش وارد تقابلی شدند که قرار بود موازنه قدرت منطقه را تغییر دهد، اما اکنون نه تنها ایران در موضع تدافعی قرار ندارد، بلکه با حفظ توان بازدارندگی خود، ابتکار عمل سیاسی را نیز به دست گرفته است. تلاش ترامپ برای پایان سریع درگیری و حرکت به سمت مذاکره، بیش از آنکه نشانه مدیریت بحران باشد، بیانگر نگرانی از فرسایشی شدن جنگ و گسترش هزینه های راهبردی آن برای آمریکا و رژیم اسرائیل است.

خلق اثر هنری «آقای کشور دوست» در جوار محل شهادت رهبر معظم انقلاب

در جریان حضور امشب دلدادگان رهبر شهید در خیابان کشور دوست، سید محمد رضا میری نقاش اهل مشهد، تابلوی نقاشی «آقای کشور دوست» را بر روی بوم اجرا کرد. ۱۴۰۵، ۱۲، ۲۳

شطرنج جنگ و ماراتن تاب آوری

سفر اخیر رئیس جمهور امریکا، پیش از جنگ اخیر، می توانست اهدافی داشته باشد؛ حالا که جنگ رخ داد و امریکا از آن پیروز بیرون نیامد، اهداف دیگری یافت. مسئله ایران و نحوه تعامل با او، یکی از محورهای مهم این سفر بود. هدف ترامپ روشن بود. پرونده ای که قرار بود چندروزه تمام شود، به جایی نرسید. معضل هسته ای، موشکی و گروه های مقاومت در منطقه هم نه تنها حل نشد، بلکه معضل دیگری هم به نام تنگه هرمز به آن اضافه شد. با به نتیجه نرسیدن درگیری نظامی، ترامپ ترجیح داد دوباره به سیاست فشار حداکثری برگردد و بیج فشار اقتصادی را سفت تر کند. محاصره دریایی ایران، از همین منظر معنادار می شود. هدف دیگری برای تکمیل این سیاست، دور کردن چین از ایران بود؛ به عنوان کشوری که هنوز طرف تعامل اقتصادی با ایران است. از این جهت، می توان یکی از موضوعات اصلی سفر را دور کردن یکی از طرف های تعامل اقتصادی با ایران دانست؛ گامی برای تکمیل محاصره دریایی و فشار بیشتر. نبرد، از صحنه درگیری نظامی به ماراتن تاب آوری منتقل شده است. در چنین شرایطی، موضوعاتی مانند مدیریت مصرف و تدبیر برای معیشت مردم، اهمیت و ضرورتی مضاعف می یابند.